

kan faa tilsvarende Foderkorn, saa de kan holde den dyriske Produktion i Gang. Derfor maatte Prisen sættes op. Men naar man samtidig vilde holde Prisen paa det grove Brød, Rugbrødet, nede og dog skaane Statskassen, der er syg, maatte man søge at skaffe sig Penge ad andre Veje, og derfor søgte man at faa en Eksport af Hvede i Gang ved at rationere Hvedemel og Hvedebrød og ved at forhøje Prisen derpaa, da det maatte betragtes som i højere Grad Luksus end det grove Brød, og dernæst ved at tillade en Bygekspost, ikke som forhen saaledes, at det kun kom enkelte Eksportører til gode, men saaledes, at det kom alle i lige Grad til gode, idet man tog Fortjenesten ved at ombytte den dyre Byg med billig Majs, paa samme Maade som vi tager Fortjenesten ved at ombytte det dyre Smør med billig Margarine. Det er det, vi har forsøgt i denne Kornlov, og jeg haaber, det i nogen Maade skal lykkes. Det tegner jo ikke daarlign. Jeg vil hævde, at vi har ikke nogen Sinde haft en Kornlov — det er ikke let at lave en god Kornlov, og det naas vel aldrig —, der tager saa alsidigt Hensyn til Dyrkerne, Forbrugerne og Statskassen som den, vi har nu. Jeg tror, det er højst uklogt af de socialdemokratiske Blade at opagitere en Stemning dels mod Landmændene og dels mod den højtærede Landbrugsminister, fordi de har beriget det store Landbrug. Det er ikke rigtigt i disse Dage, hvor det er Byg hovedsagelig fra det store Landbrug, som sælges til en Pris, der er ca. 20 Kr. mere, end de faar, for at man kan holde Ombytningen i Gang, og for at man kan skaffe Penge til at nedsætte Rugbrødsprisen.

Det er ikke alle Socialdemokrater, der ser ligedan paa Kornloven. Naar vi kommer ud til Landbo-Socialdemokraterne, ser de anderledes derpaa end Socialdemokraterne i Byerne. Jeg maa nævne et Eksempel paa dette. Der var i Otterup opstillet en Socialdemokrat, en Husmand Poul Frederik Jensen. Han har ifølge Referater i Bladene udtalt noget om Kornloven. Ifølge „Fyens Tidende“ siger han — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg tillade mig at oplæse det —: „Kan vi ombytte det dyre Byg med billig Majs af lige saa stor Foderværdi, er det forsvarligt at gøre det, det vil ikke kunne ramme Husmændene i nogen som helst Grad“. Hvis man nu vil sige, at „Fyens Tidende“ giver et farvet Referat, fordi det er et Venstreblad, maa

jeg maaske meddele, hvad „Fyens Venstreblad“, der da er et renlivet radikalt Blad, som ikke kan være farvet til den Side, skriver: „Min Opfattelse med Hensyn til Kornloven falder sammen med Madsen-Mygdals; der er saa megen Rummelighed i Socialdemokratiet, at jeg kan sige dette“. Det er glædeligt, at det er saaledes. Denne samme Mand skal endvidere paa et Møde i Juli, før Kornloven kom, og da der var stærk Agitation imod den, og da der blev sagt, at den vilde føre til, at vi kom til at give 4 Kr. for et Rugbrød, have sagt: „Jeg vil ikke være med i det hylende Kor, der i disse Dage farer over Landet imod Madsen-Mygdal. Jeg kender ham og hans Virksomhed, og jeg tror, at Kornloven hos de danske Husmandsforeninger og de danske Landboforeninger under Madsen-Mygdals Førerskab er i de bedste Hænder“. Det er jo rart, at en socialdemokratisk Husmand kan sige, hvad han mener, og sige noget, som falder sammen med, hvad jeg for Eksempel mener. Man staar sig ikke ved at agitere saa skarpt og overdrevent, som man har gjort. Det ærede Medlem Hr. Hækkerup sagde en dyb Sandhed i sin Tale, en Sandhed, som jeg vil gøre Brug af her: „Det er lettere at mane en Djævel frem end at mane den ned igen“. Jeg tror ikke, man staar sig ved at udbrede en saadan Mistillid til Landmændene; thi Sandheden er, at de danske Landmænd er frivilligt gaaet med til en Kornlov, der beskærer dem for en stor Del af de Indtægter, de havde faaet, hvis de havde haft frit Spillerum. Det er klogt gjort af de danske Landmænd, og det er glædeligt, at man kan konstatere, at de gør det frivilligt, og at de ser samfundsmæssigt paa Sagen. Jeg synes, det vilde være lige saa tiltalende, om Bybeboerne, som paa en Maade staar kontra til Producenterne paa Landet, vilde sige: Vi tager Hatten af for det, det kan vi forstaa, og det respekterer vi. Jeg tror, vi skulde holde op med denne Mistænkeliggørelse, og jeg vil henstille i al Venkabelighed til det store, mægtige Socialdemokrati, der spiller en saa stor Rolle i vor Politik og tæller saa mange intelligente og prægtige Mænd — det skal jeg ikke nægte —, henstille til dem, at de passer paa deres Presse og ikke ødelægger det gode Forhold, som der vel nok er eller i alt Fald kunde være imellem de forskellige Samfundsklasser i vort Land. Vi skal ikke fremskynde en Klassekamp; den kommer maaske, men vi skal holde den